

ประวัติการได้พระคาถา ชินะบัญญัติ ฉบับที่แม่มา

เมื่อประมาณ พ.ศ. 2512 ได้ขอรูปสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ซึ่งมีพระคาถา ชินะบัญญัติ อยู่ด้านหลังของรูป จาก พันโทเฉลียว เพื่อยืมไปถ่ายเอกสารไว้ เพราะมีความประสงค์จะได้ ฉบับที่ถูกต้องไว้สวดมนต์ เนื่องด้วยมีการพิมพ์พระคาถาชินะบัญญัติอยู่หลายฉบับ มีข้อความแตกต่างกันไปบ้าง เป็นบางคำ พันโทเฉลียว ได้เล่าให้ผม (พันเอกชม) ฟังว่า วันหนึ่งได้ไปนมัสการหลวงปู่ناع ที่วัด ระฆังโฆสิตาราม หลวงปู่ناعได้ทักว่า คอยนานแล้วจะมอบรูปนี้ให้ แล้วหลวงปู่ناعก็ไปหยิบรูปสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โตฯ) ที่ใส่กรอบกะจกไว้แล้ว ด้านหลังรูปมีพระคาถาชินะบัญญัติ ให้พันโทเฉลียว (ยศขณะนั้น)

ผมจึงเชื่อว่าพระคาถาหลังรูป

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โตฯ) นั้น เป็นต้นฉบับที่ถูกต้อง และได้้นำพระคาถาที่ถ่ายไว้ไปให้คณะอนุศาสนาจารย์ ของกรมยุทธศึกษาทหารบกพิจารณา อนุศาสนาจารย์ได้นำไปขอให้ท่านเจ้าคุณไตรโลกาจารย์ (วัดเทพศิรินทร์) พิจารณา ในที่สุดอนุศาสนาจารย์ได้นำเอาต้นฉบับไปลงพิมพ์ในหนังสือพุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นหนังสือที่คณะอนุศาสนาจารย์พิมพ์เผยแพร่ แต่พระคาถาที่นำลงพิมพ์มีแตกต่างจากต้นฉบับอยู่หนึ่งคำ ในวรรค "มะหิตะเล" หนังสือ พุทธศาสตร์ลงเป็น "มะหิตะเล" แต่ก็เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าสระอิ และสระอี มักจะใช้แทนกันได้หลายแห่ง มีบางท่านเห็นว่าบางคำต้นฉบับมีคำผิดไวยากรณ์ ก็แก้ให้ถูกไวยากรณ์ เช่นคำว่า "ราหุโล" เป็นพหูพจน์ จึงแก้เป็น "ราหุลา" เพราะถือว่าพระราหุลมีเพียงองค์เดียว ผมได้เรียนถามพระอาจารย์ผู้มีสมาธิสูง ท่านบอกว่า พระคาถานั้นมีหลายบทของอาจารย์อื่น ๆ มีผิดไวยากรณ์ก็ให้ใช้กันอย่างนั้น เพราะถือว่าอธิษฐาน เป็นพระคาถาแล้ว

ผมเองพิจารณาเห็นว่า ควรถือหลัก "กาลามะสูตร" 10 ประการ ซึ่งกล่าวสรุปว่า ก่อนจะเชื่อ อะไรให้พิจารณาเหตุผลให้ถ่องแท้แล้ว ลองปฏิบัติดู เมื่อเห็นผลดีแล้วจึงเชื่อ ดังนั้นพระคาถาจะแตกต่างกันบ้าง เล็กน้อย เมื่อสวดภาวนาอยู่เป็นประจำเกิดผลดีแก่ตนยังความปิติ อิ่มใจ สบายใจแก่ตนก็ให้ใช้ไปอย่างที่เคย หรือจะเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุผลอันน่าเชื่อถือก็แล้วแต่จะพิจารณา บางท่านกล่าวว่า ผู้ที่บุญไม่พอท่องพระคาถา ชินะบัญญัติไม่จบก็เลิกความพยายาม ไม่ใช้พระคาถานี้ ความจริงถ้าท่องไม่ได้หมด แต่มีศรัทธาอยากจะใช้ ประโยชน์ก็นำไปท่องบ่นใช้เป็นตอน ๆ ก็ได้ผลดี ตัวอย่างเช่น ให้ทางเมตตา มหานิยม ให้ใช้วรรคที่ 7 คือ "กุมาระ กัสสะโป.....คุณากะโร" ใช้ทางรักษาโรคก็ใช้วรรคที่ 13 "วาตะปิตตา.....ชินะเตชะสา" ใช้ท่องกันภัยต่าง ๆ และภัยจากมนุษย์ หรือภัยจากอุบาทว์เหตุให้ใช้วรรคที่ 15 คือ "อิจเจวะมันโต... ชิตันตะรายโ" ดังนี้ เป็นต้น.

